

§ 32. Ud over den i afsnit I., C. og D., omhandlede indkomstskat til staten udskrives for skatteåret 1959-60 en forhøjelse på 35 pct. af den efter reglerne i nævnte afsnit beregnede indkomstskat til staten.

Stk. 2. De beregnede forhøjelsesbeløb afrundes nedad til det nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 3. Forhøjelsen pålignes og opkræves i forbindelse med den ordinære indkomstskat til staten og efter de for denne gældende regler.

§ 33. De i medfør af §§ 31 og 32 pålignede skattebeløb kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Afsnit IV.

§ 34. Den finansministeren ved lov nr. 188 af 20. maj 1933 tillagte bemyndigelse til forhøjelse af indkomstskatten til staten kan for skatteåret 1959-60 ikke bringes til anvendelse.

§ 35. For opkrævningen for skatteåret 1959-60 af de i nærværende lovs afsnit I., A., C. og D., og II., A. og B., samt § 32 omhandlede statsskatter oppebærer kommunen et samlet vederlag af 12 kr. pr. skatteyder. Med hensyn til beregningen af vederlaget for opkrævningen af den ordinære indkomstskat til staten af aktieselskaber m. m., jfr. nærværende lovs § 4 og § 31, stk. 1, nr. 1, forholdes efter reglerne i § 38, stk. 1, 2. punktum, i lov nr. 149 af 10. april 1922.

§ 36. Fritagelse for beskatning efter nærværende lov skal efter finansministerens nærmere bestemmelse kunne indrømmes personer, der med bevarelse af deres bopæl i udlandet som turister eller i studieøjemed opholder sig midlertidigt her i landet, og som under deres ophold ikke driver nogen erhvervsmæssig virksomhed her, dog kun så længe opholdet med eller uden afbrydelse ikke har udstrakt sig over mere end 12 måneder inden for et samlet tidsrum af 2 år. Fritagelsen skal kunne gøres betinget af, at den pågældende vedvarende svarer skat af sin fulde indkomst til bopælslandet.

Stk. 2. Personer, der efter bestemmelsen i stk. 1 fritages for at svare indkomst- og formueskat til staten, skal ligeledes for samme tidsrum være fritaget for personlig indkomstskat til opholdskommunen.

§ 37. I tilfælde, hvor lotterigevinster, gevinster ved totalisatorspil eller gevinster ved præmie- eller gættekonkurrencer i henhold til de herom gældende regler skal medregnes til vinderens skattepligtige indkomst for skatteåret 1959-60, skal finansministeren, hvor særlige grunde taler derfor, være bemyndiget til, efter derom indgivet andragende, at nedsætte det beløb, hvormed gevinsten skal medregnes til vinderens skattepligtige indkomst.

Stk. 2. For så vidt angår præmiekonkurrencer, kommer foranstående bestemmelse ikke til anvendelse på konkurrencer, hvor besvarelsen kræver et arbejde, der falder inden for den pågældendes erhvervsvirksomhed, eller konkurrencer af kunstnerisk, litterær, videnskabelig eller teknisk karakter.

§ 38. Finansministeren bemyndiges til for skatteåret 1959-60 at forlænge fristen for indgivelse af selvangivelse for de i afsnit I., C., omhandlede kooperative virksomheder indtil udgangen af maj måned 1959 samt til i fornødent omfang at forlænge de i lov nr. 149 af 10. april 1922, afsnit C. III. og IV., fastsatte frister for ligningsarbejdet m. v., for så vidt angår disse skattepligtige.

§ 39. Hvor forholdene taler derfor, kan finansministeren bestemme, at det skatterådet påhvilende arbejde med skatternes beregning og udfærdigelse af skattemønstre m. v. skal kunne foretages af en anden myndighed end skatterådet.

Afsnit V.

§ 40. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelserne i nærværende lov og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne udgifter.

§ 41. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder straks i kraft.